

Forbes **LIFE** Parfum

Esență de ambră,

Drumul de la zece parfumuri create dintr-o joacă ambițioasă la un brand de referință în lumea parfumeriei de nișă durează fix zece ani. Am stat de vorbă cu Sergio Momo, creatorul casei de parfumuri Xerjoff, despre noul concept al aromelor suprapuse, despre identitatea olfactivă pe care o au chiar și cele mai surprinzătoare locuri și despre... poezia pâinii proaspăt scoase din cuptor.

de Diana-Florina Cosmin

mosc și Sergio

Să poți să cunoști (și să descoși după voia inimii!) un personaj care reușește să transforme un concept pur abstract - cum ar fi o cursă de cai, atmosfera unui club de carte sau...o ploaie de meteoriți căzută în Rusia, în 1947 – într-un parfum din ingrediente naturale, distilate după metode străvechi, este în mod cert un privilegiu. Când acel personaj se

întâmplă să fie responsabil de parfumurile care și-au devenit semnătură olfactivă de cinci ani încoace, totul devine și mai personal, ba chiar puțin poetic.

Mai ales că, dintre toate modurile în care ne etalăm personalitatea, parfumul este poate cel mai profund și intim mod de a le da celor din jur indicii despre ceea ce se

află cu adevărat înăuntrul nostru și, de multe ori, modalitatea de a descoperi lucruri noi chiar și despre propria persoană. Până la „Comandante”-le lui Sergio Momo, nu m-aș fi imaginat vreodată purtând o esență inspirată de mirosul de trabuc și, până să văd noua creație Xerjoff, „Amber & Musk”, nu-mi imaginam că aceleași două esențe,

suprapuse în funcție de imaginația purtătorului, pot trăda identități atât de eclectice.

„Orice om îndrăgostit de parfumuri visează să aibă cândva propria esență personalizată, dar acest proces este adesea complicat”, îmi povestește Sergio despre ideea de la care a pornit kit-ul „Amber & Musk”. „Noi ne-am

dorit să identificăm câteva arome care să poată fi aplicate în straturi, mai întâi ambră și apoi mosc, sau la alegerea celui care se parfumează”. În funcție de modul de aplicare și de cantitate, cele două sticlute ale kit-ului pot naște un întreg univers de arome, ca și cum ai purta de fiecare dată un alt parfum. Un concept nou

în parfumeria europeană, dar nu și în cea orientală. „În lumea arabă, acest gen de suprapuneri olfactive se fac de secole”, îmi explică Sergio. „Orientalii folosesc uleiuri esențiale pe care le amestecă după bunul plac, iar în anumite locuri se practică afumarea hainelor cu Oud”.

Nu pot să nu-l întreb pe Sergio cum i-a venit ideea seriei de parfumuri „Join the Club”, unde fiecare esență se inspiră din atmosfera abstractă a unui club exclusivist, de la un cerc de literatură până la culisele unui show de modă din Milano. Ne aflăm într-o expoziție de pictură contemporană din București, iar Sergio se uită în jur la tablourile expuse pe șevalete din lemn, în special la unul înfățișând un chip de femeie, trasat în linii abstracte. „Uite, când privesc acest tablou, analizez viziunea pictorului asupra subiectului, fără să mă gândesc că eu aș fi îmbrăcat acea femeie în negru, în loc de roșu”, zâmbește el. „Și parfumurile sunt tot niște acuarele de impresii, emoții și amintiri olfactive, puse laolaltă de cel care realizează esența respectivă”. Un parfum poate recrea orice, de la mirosul blatului de lemn din bucătăria copilăriei, amestecat cu iz de zambile și de fân proaspăt cosit, până la atmosfera de pe un iaht luxos care plutește în Mediterana: totul distilat după imaginația și amintirile creatorului, amestecate ulterior cu reperele senzoriale ale purtătorului. „Parfumul nu înseamnă doar miros, înseamnă și vedere, și auz, și simț tactil”, explică Momo. „E retrăirea unui moment din

KERJOFF

XI SHOOTING STARS
PERFUME COLLECTION

timp, conform amintirilor și emoțiilor tale". Și ascultându-l, parcă înțeleg mai bine ca niciodată de ce se spune că parfumurile ne amintesc pentru totdeauna de anumite locuri și de oameni pe care i-am cunoscut în vremurile în care le purtam.

Însuși numele brandului - Xerjoff - a

Deși, oriunde s-ar duce, parfumurile îl urmăresc și îl provoacă.

„De dragul creației, prefer lucruri care nu poartă niciun parfum”, îmi explică el. „Dar când călătoresc, îmi place să mă impregnez cu mirosul locurilor prin care trec”. Mi-a mărturisit, cu un zâmbet larg, că adoră

Mirosurile recrează în mod unic o atmosferă imposibil de confundat cu vreo alta. Poți să mă legi la ochi și să mă duci într-un metrou și îți spun clar dacă ne aflăm în Moscova, Londra sau Paris.

pornit de la o amintire: bunica lui Sergio, de origine croată, îl alinta în copilărie „Sir-joff”, iar în 2004, când italianul (pe atunci proprietar al unui business în domeniul designului) a decis să treacă la parfumuri, alințul bunicii a fost primul nume de brand care i-a venit în minte.

„Ne-am gândit cum ar fi dacă am crea zece parfumuri, cele mai bune pe care ni le-am fi putut imagina vreodată”, își amintește Sergio. „A fost ca o glumă, pentru că n-am avut nicio strategie de marketing, doar multă ambiție”.

Gluma a devenit realitate, pentru că la scurt timp după luarea deciziei Sergio pleca la Grasse pentru a studia tainele parfumeriei, primul rezultat fiind colecția XJ 17/17. Deși în ultimii zece ani brandul a devenit un reper în parfumeria de lux, Sergio recunoaște că esența „XJ Homme”, din prima colecție, rămâne în continuare cea care îl reprezintă cel mai bine.

mirosul metroulilor: combinația dintre parfumurile pe care le poartă călătorii, magazinele din jur, substanțele cu care se ung șinele și izul atât de cunoscut al sistemului de frânare.

Toate recrează în mod unic o atmosferă imposibil de confundat cu vreo alta. „Poți să mă legi la ochi și să mă duci într-un metrou și îți spun clar dacă e Moscova, Londra sau Paris”, zâmbește el. „La fel poate fi și un parc, un hotel, o biserică”. Privește către parchetul din lemn proaspăt lustruit, din galeria de artă în care ne aflăm, și îmi arată cu degetul. „Uite, podeaua asta nouă va mirosi total diferit de cea dintr-o clădire veche și mie tocmai asta îmi place”, explică el. „Îmi plac locurile în care mirosul spune o poveste”.

Am zâmbit și eu și m-am simțit chiar mai apropiată de filozofia lui Momo decât mă simțeam deja purtându-i parfumurile. M-am considerat toată viața o ciudățenie olfactivă, pentru că

mirosul metroului londonez mă fascinează și-mi dă sentimentul că m-am întors instantaneu în orașul studenției mele, pentru că mirosul unui anumit magazin mă face mereu nostalgică și mai ales pentru că miresme pe care alții nici nu le remarcă trezesc în mine melancolii inexplicabile uneori chiar și pentru mine. „Ceva e frumos pentru tine pentru că ai o memorie bună”, zâmbește el, conspirativ. „Memoria e de foarte multe feluri”. Și, când îmi dezvăluie mirosul lui preferat, mă simt din nou ca un copil, în brutăria de la colțul străzii. „Nimic nu se compară cu mirosul pâinii proaspete, scoase din cuptor cu câteva clipe înainte”, zâmbește el. „Firește că iubesc trandafirul, mirosul de iris, de santal, de rășină și esențele naturale și complicate, dar absolut nimic pe lumea asta nu se compară cu mirosul de pâine caldă”.

Îl întreb, în încheiere, dacă se întâmplă să strângă, din călătorii, și amintirea parfumurilor sale, surprinse „în flagrant” pe diferite persoane necunoscute, și dacă acest gând îl încântă. „Mi se întâmplă să mai simt parfumurile mele pe oameni”, râde el. „Aștept câteva secunde, miros și mă gândesc dacă o fi al meu, n-o fi al meu, după care se propagă toate moleculele și realizez că e chiar parfumul meu”. Intră vreodată în vorbă cu cei care trec pe lângă el fără să știe că omul care le-a creat parfumul preferat se află la doar câțiva pași? „Niciodată”, zâmbește el. „Asta ar strica toată magia”. ■